

IV 62

Cancelaria C. C. al P. C. R.
Nr. 2108 28.07.1971

— Arhiva Comitetului Executiv —
al C. C. al P. C. R.
Nr. 2033 / 16.08.1971

Președintele
[Signature]

Președința Primului-ministru
New Delhi

Stimate Doamnă Președinte,

Sînt încredințată că ați urmărit îndeaproape evoluția evenimentelor din Bengalul de Est. Nu doresc să vă scriu despre barbariile care au fost comise dincolo de frontiera noastră răsăriteană. Acestea au fost descrise în mod real și viu de către presa mondială. Preocuparea mea este să vă atrag atenția asupra enormelor probleme pe care le-au creat pentru India, acțiunile Pakistanului în Bengalul de Est.

Vărsările de sînge în Bengalul de Est au iscat, în mod natural, profunde perturbări poporului indian. A avut loc un uriaș val de emoție, pe care noi am încercat să-l reducem, dar constatăm că este din ce în ce mai greu să realizăm acest lucru, datorită efortului sistematic din partea Pakistanului de a obliga milioane de oameni să-și caute refugiu în teritoriul nostru. Cele două probleme - războiul dus de Pakistan împotriva poporului din Bengalul de Est și consecințele acestui război asupra noastră, sub forma milioanelor de refugiați, nu pot fi separate.

Indată după ce ne-am reluat guvernarea, în martie, guvernul meu a început să-și mobilizeze toate puterile spre a rezolva nevoile de creștere a economiei noastre în acești ani. În împrejurările cele mai bune, aceasta ar fi constituit o sarcină formidabilă, însă situația pe care Pakistanul ne obligă să o întîmpinăm face ca acest lucru să fie aproape imposibil. După cum stau lucrurile în prezent, economia noastră este în fața unor perturbări, o perspectivă la care noi ^{nu} putem să asistăm cu indiferență. După

. / .

cum constatăm, conducătorii Pakistanului ar dori ca problema refugiaților în India să ducă la agravarea tensiunii sociale și la lupte religioase în țara noastră. Probabil că ei au interesul să facă acest lucru.

Pînă la 17 mai 1971, numărul refugiaților care au fost înregistrați în momentul trecerii frontierei în India era de 2.747.546 și credem că există un număr destul de mare care s-au sustras de la înregistrare, în momentul trecerii frontierei noastre. Refugiații continuă exodul în țara noastră într-un ritm de circa 50 de mii pe zi. Noi facem tot ce ne stă în putință să ne îngrijim de ei dar capacitatea și resursele noastre sînt limitate. Chiar și încercarea de a le asigura facilități minime de adăpost, alimente și îngrijire medicală, ne impune o povară uriașă. Ploile au început în zona răsăriteană a țării și în curînd furia nestăpînită a musonilor va complica enorm problema asigurării de adăpost pentru populația evacuată. După cît se pare, Pakistanul încearcă să-și rezolve problemele sale interne prin reducerea numărului populației sale în Bengalul de Est și prin schimbarea structurii comunale printr-un program selectiv și organizat de înlăturare; numai că India este pusă în situația de a purta povara acestui program.

În această situație sumbră socot că sînt îndreptățită să caut sfatul guvernelor prietene asupra manierei în care ele ar dori ca noi să ne ocupăm de această problemă. În ceea ce ne privește, pretenția Pakistanului că în Bengalul de Est a fost restaurată situația normală, nu ne poate convinge pînă cînd nu este în măsură să se oprească acest mare flux zilnic de cetățeni pakistahezi peste graniță și pînă cînd cei aproape 3 milioane de refugiați care se află deja în India nu vor fi în măsură să se reîntoarcă în țara lor cu o anumită garanție în ceea ce privește securitatea lor viitoare.

Regiunile în care intră refugiații sînt supra-populate, iar din punct de vedere politic, sînt zonele cele mai sensibile ale Indiei. Situația acestor zone poate, foarte ușor, deveni explozivă. Ca atare exodul de refugiați constituie un risc grav de securitate pe care niciun guvern cu simț de răspundere nu-și poate permite să și-l ia.

Sîntem convinși că loialitatea unui popor către stat nu poate fi impusă prin forța armelor. Prin recente alegeri majoritatea copleșitoare a poporului din Bengalul de Est și-a exprimat aderența sa la conceptul naționalismului și democrației.

Eu cred că guvernul României este interesat în pacea și stabilitatea subcontinentului indian și în evoluția acestuia pe o cale democratică. Nu am nicio îndoială că dumneavoastră analizați consecințele viitoare de lungă durată ale evenimentelor din Bengalul de Est. În același timp sperăm puternic că guvernul român va exprima conducătorilor Pakistanului că ei au obligații față de proprii lor cetățeni pe care i-au tratat atît de brutal și pe care i-au forțat să-și caute refugiul într-o țară străină.

De asemenea, nădăjduim profund că se va face uz de puterea și prestigiul României spre a convinge conducătorii militari ai Pakistanului să recunoască faptul că soluția pe care au ales-o pentru problema lor în Pakistanul de Est este neînțeleaptă și nerealizabilă.

Poporul indian, împreună cu toate partidele politice, este profund îngrijorat și preocupat de securitatea personală a Sheikului Mujibur Rahman, care este în custodia guvernului Pakistanului, după cum a declarat acest guvern. Dacă luați în considerare problema trimiterii unui mesaj

- 4 -

președintelui Pakistanului, am fi recunoscători dacă
i-ați atrage atenția și asupra acestei ultime probleme.

Cu amabile salutări,
a Dumneavoastră sinceră
ss/Indira Gandhi

18 mai 1971

Excelenței Sale
DI. ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

- București -